

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 5 ft — kr. Negyedévre 1 ft 50 kr.
Félévre . . 2 „ 50 „ Egy szám ára 12 kr.

Előfizetni lehet az év folytatán minden hónap elején.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI HETILAP

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-HIVATAL: V. TIZED, N-TEMETŐ-UTCA 93. SZ.

HIRDETÉSI DIJ:

4 hasábos petit sor 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetésekül Arleengedés adatik.

Bélyegdíj minden beíratásért 30 kr.

Szabad verseny.

Most, hogy az ország főgymnásiumai és főreáltanodáinak kapui ismét 5—6000 érett — vagy legalábbis érettnak nyilvánított — ifjú mögött zárulnak be, hogy egy felsőbb alma mater védő szárnyai alá boesássák őket, — nem tartjuk érdektelennek és minden practicumot nélkülözönek, mikép részünkről is hozzászóljunk a szülőkre s gyermekeikre egyaránt oly fontos és felelősséggel terhes pályaválasztás actualis kérdéséhez.

A tapasztalás úgy mutatja, hogy ifjaink e fontos mozzanatnál még mindig szivesebben ragaszkodnak az eredeti shakespearei szöveghez: „Lenni — nem lenni?” semmit a parodisált, de kétség kívül rationalisan és okosan parodisált: „enni — nem enni?” nagyon is életbevágó dilemmikus kérdéshez. Érett ifjaink ugyanis elég helytelenül nagyobbrészt azt tekintik, hogy melyik pályán lehet az illető „legnagyobb úr”, „gazdag ember”, „hires férfi” — s ki tudja, mire képes a túlesigizott ambíció — talán „miniszterelnök” is, — s nem azt, hogy mely pályára utalják őt tehetségei, viszonyai, kilátásai, előszeretete, esetleg tradíciói — mert néha ez is indok, még pedig helyes, elfogadható; — nem nézik, vajjon mely pálya nyújtja számukra — specialiter számukra — a megélhetés legbiztosabb garanciáit?

S itt megjegyezzük mindjárt, hogy nem szegődünk azok zászlóvivőivé, a kik látva az ifjuságnak az utóbbi év tizedekben a humanioristikus irányú, főleg jogi pályára való ösztönését s ezzel kapcsolatban a reális pályák el-

hanyagolását, — most ép az ellenkező végletbe esve, ellentétes reformviharh kívánunk kelteni s a fent jelzett garanciákat egyes pályák — értjük itt különösen a mérnöki — kizárólagos monopoliumának hirdetik.

Nem, — mi azt tartjuk, hogy valamiképen az előbbi áramlat a rang és hangzatos „doctor”-cimkorság kinövése volt, ép úgy ez ellenagitató csak a túlfeszített mammon-hódolás lenne, mely a míg egyrésztől a ma még meglehetősen nyílt mérnöki, műépítési, bankhivatalnoki stb., egyezőval reálisabb pályákortól hasonló túltömöttség által megfosztaná most részben közepesrésszel talán fényes existenciájától, addig, más részről egyszerűsége megölné a hajlandóságot is arra nézve, hogy valaki tehetségét s ne a közarámlatot tartsa zsínómértékül pályája megválasztásánál.

S ez — jól vigyázzunk! — nagyon veszedelmes következményekkel járhat, oly következményekkel, melyekhez viszonyítva a jogi pálya túlságos látogatottsága még csak egyenlő rangú praecedensnek sem tekinthető. Mert vegyük csak számba, hogy a joggyógyeztek egy tekintélyes része: a főrangúak és a köznevelés, ma u. n. dsentri — osztály nem azért lépett a jogi pályára, hogy azzal keressen kenyeret, hanem részben azért, hogy a hazánkban jelenben még aránytalanul ezen osztályok között megoszló „törvényhozói tisztok”-ben — valami észrevehető — blamagot ne valljanak, részben, hogy a protectionárius megyei hivatalokat — óh, közigazgatási reform jöjjön el a te országod! — a maguk részére és a

maguk kiművelésére, hogy úgy mondjam: iskolázatására occupálják, részben pedig — hogy több okot ne említsék — csupán nemzeti virtusból „more patrio” hogy ők se maradjanak el elődeik és osztálytársaik mögött.

De meg továbbá nem is szólna törvénykezésünkről, mely a dolog természetéből folyólag minden számbavehető tisztját a jogász-világnak nyújtja, — még közigazgatásunk és pedig nemcsak állami, — de szélesebb körű, pl. városi adminisztrációk is alaptermészetében megkívánja közegeitől, ha nem is minden esetben nyíltan, de legtöbbszörre hallgatagul, vagy a praktikus hivatali gyakorlat szempontjából, hogy némi jogi képzetek birtokában legyenek. Tegyük még hozzá, hogy manapság már a kereskedelem egyes tényezői — érve főleg a bankokat — nagymértékben képesek felhasználni a legutolsó esetben kenyérért hozzájuk folyamodó jogász embereket, sőt némely esetben egyenesen rájuk szorulnak, — s ha hozzávesszük végre azt, hogy a tehetség, mely külső jelekben is nyilatkozik, ha nem is mindig érdeméhez méltón, de elvégre is talán kisebb hatáskörben méltánytalán talál, — absolute nem hejeseletjük az irányt, mely a jogi pályától visszariasztja, csupán pl. a mérnöki pálya nagy anyagi jövője szempontjából a talán jogra magukban hivatást és tehetséget érző ifjakat.

De hangsúlyozzuk: csak ez utóbbiakat! A mely ifjú nem érez magában a pályára hivatást, az ments Istent, hogy ennek áldozza — hogy úgy mondjuk — életét. Vagy talán kényelem szempontjából tenné ezt?!

Azt hisszük, manapság már senki sem követi azon logikátlan logikát, mely azt tartja, hogy egy pálya különb, vagy több erőt igényel, mint a másik, mert hisz úgy indokolatlan volna az egyenlő társadalmi állás is, mely e pályák végzettjeit illeti, — vagy hogy a jogi pályán, mely épen nem kevésbé sokoldalú, mint bármely más élethivatás, az arra lépő ifjú nem tudna kellő tért találni tehetségeinek.

Kövesse tehát kiki első sorban tehetségét és hajlamát, ha ugyan egyéni viszonyai nem gátolják azoknak érvényesítésében s ne vegye irányadókul jövődjé megalapításánál a nagyon is gyauis „intelmet”, melyek — talán önértékelésből s féltékenységből is — egyes pályáknak hirdetnek hangos reklámokat.

Menjen minden ifjú azon tudatall a pályára, melyre tehetsége utalja, hogy pályáján kétségkívül küzdenie kell, hogy positiót teremtsen magának a stréberek és tuat-emberek nagy seregében; de előre, még be sem pillantva a jövődjé küzdelem színterére, reményt vesztve meghátrálni — gyávaság s vétek önmaga ellen, mert pálya túltömvén nincs addig, míg csak a pályázók száma nagy s ép azért nem volna célszerű a numerus clausus rendszeresíteni bármely életpályán is.

De meg nézzük csak: hiszen nem is olyan föltöbbé rémesek a különböző életpályák kilátásai?!

Tanárt — nap-nap után meggyőződhetünk — keresve keres az állam, természetesen lelkiismeretes tanárt s ezt a köznek érdeke is így kívánja. S ki tarthat ki e pályán hiven, lelki-

KECSKEMÉTI LAPOK TÁRCAJA

Egy szóra.

Nézz csak a szemembe:
Csordultak van könynyel,
Zápor módra ömlik,
Nappal — késő éjjel.

Nézz csak az arcomba!
Hervadoz, halványul . . .
Hulladó levél hull — —
Hull az ősi ágrul.

Töled függ . . . : egy szóral
Meggyógyulnék könnyen
Nem hervadna arcom . . .
Nem ömlőne könnyem . . . !

Harag.

Összekaptunk, mit tudom én
Talán egy virágon . . .
Hűvös, harmatsebbe zengő
Halvány rózsaszálon.

Mikor aztán kibékültünk,
Nagy sokára: másnap,
Ki tudodott, mi volt oka
A nagy civódásnak . . .

Az a rózsza . . . mind a ketten
Úgy kaptunk utána;
Széjjel hullott — — én ő neki,
Ő meg nekem szánta!

Várnai Emil.

Beteg szívek.

— Irtá Nagyné Szűcs Rebeka. —
(Folytatása és vége.)

II.

Szanaszét hányt könyveket, nagy halmozásúsgok bevernek körülötte az asztalon, székeken és a földön, s előtte egy

sűrűn teleirt lap. Ő pedig kezére hajtott fejjel merően bámul a semmisségbe, mintha a lélek is kiköltözött volna belőle. Az ajtón halkán kopognak, de ő azt sem hallja. Vézna, sáppadt fiú lép be, a szedő gyerek, kézirtart jött, a mi már készen várja, bár alighogy megszáradt rajta a tinta.

— Itt van, riadt fél merengésből az író, átadva a beirt lapot, s midőn a fiú eltávolozott, az előtte felbotlatlanul heverő levelek olvasgatásába merült. Valamennyi gratuláció volt, egy jól sikerült cikkéhez gratuláltak ismerősei s közöttük néhány ismeretlen név is volt.

Ő már alig emlékezik rá milyen cikk is volt az. Hiszen négy nap óta is rengeteg sokat írt, hány új eszme halt és született meg lázas agyában és repült világgá nyomtatott ivenek. És még is valami jól eső érzés járja át egész lényét, bár a dícsőség és siker egy cseppet sem ingerlé, pedig még elég fiatal azok csak 32 éves, hogy babérokról álmodozzék. De ő már is elérte azt, a mire sokan egész életükben hiába törekednek. Nevét ismerik az egész országban, s egész munkái idegenre is lefordították, a mivel szintén óriási sikert aratott, tehát már is biztosítottá magának a jövőt, a halhatatlanságot. Szemébe mondhatja a halálnak: Te üres szó vagy, hiú árnykép, én nem félek téled. Ha meghalok is, lényem jobb része élni fog abban, a mit megalkottam. Én ezekben megmaradok a világnak, és bátran mondhatom Horatiuszal, hogy nem egészen halok meg! Hány író mondhatja el ezt magáról? És hányan szentelnek egy egész hosszú életet a lázas munkának, a nélkül, hogy csak elismerésben is részesüljenek, és csak kopsorójukat díszítne az elismerés koszorúja. Hányan pedig már jeltelen sírjára vinnék azt!

Pedig, hogy török magukat a hiú dícsőségért, éjjelt nappal egygyé téve feladóságot érte egészszüküket. Ő is úgy tett, számtalanszor találta a bajnal még munká-

nál, s még többször aludt el fejt ráhajtv a befejezett kézirtatra. És másnap újra kezdte, mint a gépezet, s túlbodog volt, midőn nevét ismerni s emlegetni kezdte. És mellet az örökös munka mellett teljesen megfeledkezett önmagáról. Az, a ki oly nagyogó tollal tudott írni a szerelemről, valóságban még egy igazi csókot sem élvezett. Azok a nők, kik útjába akadtak, egyik sem tudta lekötöni. Pedig sokszor vágyat érzett megpihenni olyan lény oldalán, mellet, a kivel kölcsönösen megértve egymást, teljesen összeforva áldozhatna a szerelem oltárán, mert a lángész is csak akkor tud teremteni, ha olykor megpihen, és a szerelem nélkülözhetetlen az írónak, hogy lelkesülni tudjon. Ez az ő föltéttele. Ő is gondolt erre nem egyszer, de hogy valakit találjon nem volt ideje utána járni, dolgozni kellett most már, nem a dícsőségért, hanem mert három négy lapnak volt dolgozó társa, melyeket el kellett látni kézirtatokkal, s a kiadóknaponta járnak a nyakára, és a honoráriomot előre elküldik neki. Úgy dolgozik éppon, mint a szabó, vagy szuster, kinél megrendelik a portékát, de azért még soha sem érezte magát olyan fáradtnak, mint most. Jelenleg már arra sem emlékezik, mi is volt azon a kézirtaton, a mit a szedő gyerek elvitt. Felkelt; utána akart szaladni, hogy megkérdezze, de lábai alig bírták, s egész testén legulsúlyosabb teher volt a teje, a mit pedig úgy érez, mintha belől teljesen üres volna, s ez az üresség fájni, zúgna benne olyan nagyon. És ezt a nehéz fájó tejet olyan jó volna megpihenettni valahol, ráhajtani egy kedves, szerető nő vállára, a ki szeliden megsimogatná puha kezével, megkérdezné hol fáj? s lázas ajkait csókjaival enyhítené! És e pillanathon úgy érezte, hogy a szíve is sajogva kezd fájni, valami megmagyarázhatatlan epedő vágyakozást érez, és szeretné karjait kinyújtani egy fanton után, a mi képeletében előtte lebeg, hogy keblére ölelje, hogy

csókjaival elárasztva belélelje azt a forróságot, a mi benne lángra gyult, mert úgy érzi, hogyha ezt meg nem osztja valakivel a saját lángjában fog felenyészni és az a forróság felemészti agyát, hogy több egyetlen gondolatot sem tud teremteni. Sírn szeretett volna, siratni eltévesztett életét, s bizonytalanul jövőjét. Mert hol van olyan nő, a ki megtelele az ő kívánsálmának? a ki megtudná őt érteni, a ki hű odaadó társa lenne, s lelkesíteni tudná és csak benne, általa élne. Ő csak ilyet akart találni, más forma nem kell, ilyen pedig ma már talán nincs is?

Szinte remegve a láztól elkeseredetten ült vissza helyére, hogy a leveleket tovább olvassa. Már csak egy volt, az is csak egy vékony finom levélke, úgy látszik női írás, a mit felvágva, a következőket olvasta belőle.

Kedves Balulán bácsi!

Nemde furcsának találja, hogy valaki így szólítja magát, és talán nem is emlékszik már arra a kedves időre, vagyis estére, mikor maguk néhány újságíróval elkísérték minket a papával az Ördög pilulái előadására, és színhez után mikor én a maga karján hazafelé jöttem, megkérdeztem, hogy is hívják magát? mert a bemutatásnál elfelejttem a nevét, maga pedig azt mondta, hogy nevezzen Balulán bácsinak, a hogy azt az ördögös patikust hívják az előadott darabban, és emlékezik-e rá, hogy én az egész idő alatt míg Pesten voltunk, nem mondtam önnek másképp, mint így? Nos ugye, hogy emlékszik, a ki szökeahajú Büskére, a ki azonban azóta alaposan megbarnult, és már nem is olyan köcsös talán? Most már annyira megtanultam az ön nevét is, hogy ha valaki álomban kérdezné, akkor is megtudnám mondani, csak azt kellene kérdezni, hogy hívják azt az író, a ki a Napraforgó és Rezgő nyárfa című tárcacikkeket írta? Mert ha bár minden munkája nagyon szép, de ez a két cikk gyön-

ismeretesen? Csak az, a ki teljes szívvel, kedvvel és tehetséggel szenteli magát az élethivatásnak. Ime egy újabb érv fentebbi állításaink mellett!

A papot, katonát s még a gazdaszt is természetesen csak hajlamai vezethetik. S az orvosi pályát? Ennek túltömtéséről még ki sem panaszkodott, — bár nem tagadjuk, hogy a nagy pénz-áldozatok, melyeket a hivatás elsajátítása megkövetel, részben talán szintén tényezője e pálya kevésbé látogatottságának.

A mérnöki vagy műépítési? Kétségkívül egyike manapság nálunk nemcsak a legjövendelmezőbb, de egyúttal az ambíciót is leginkább kielégítő pályáknak.

A kereskedői pályának pedig természetéből folyó anyagi jövendelmezősége mellett, azt hisszük, ma már erkölcsi értékét és becset sem vonja kétségbe senki, pláne mióta az oktatlan előítélet, mely e pályát minden külső becsesétől eltítá, végleg megdőlt és általánosan elismerték a művelt kereskedőnek a diploma gyakran nagyon nyomorú életet folytató tulajdonosaival való egyenlő értékét és tekintélyt.

A mi pedig jövendő hivatásuk eldöntése előtt álló ifjakat s szülőket különböző tökéletesen egyrangú életpályák közül választásban szükségképen vezérle: az egyedül — ismétljük — csakis a rátermettség, hivatás s pályaképvé lehet, mert csakis ez által óvhatjuk meg hazánkat a már — mint Franciaország példája is mutatja — meglehetősen grassáló proletarizmustól s nyerhetünk garanciákat arra nézve, hogy jövendő nemzeti létünk s államiságunk minden ágában biztosítva van. — ne menjünk messzire: csak egy emberöltőre. A mi feladatunk csak eddig terjedhet, tovább ne bolygassuk a végzetet munkájában. De hogy csak e rövid tartamra szóló feladatunkat is sikerrel oldhassuk meg, feltétlenül tisztában kell lennünk az iránt, vajjon magára az ifjúságra is számíthatunk e eme törekvésünkben, vajjon maga az ifjúság mennyiben érez magában erőt és kedvet nemes szabad versenyre. Az ambíció nem önteltség, de erény: így tanítja ezt nemcsak az ideális életfelfogás, de a

gye az egésznek. Meglehet talán, hogy nekem csak azért tetszik annyira, mert a napratorgó kellemes virágom, és udvarnok óriás nyárták vannak, melyeknek örökösen rezgő levelei, mintha valami csodálatos dolgokat susognának, a mit én órák kosszág elhalgatók. Nem tudom egyébként diésérni azt a két cikket, csak ismétlem a végtelenségig, hogy szép, szép, nagyon szép! En úgy áttudom érezni őket, mintha minden csak az én lelkemből száradt volna ki, mintha benne volna azokban sok olyan érzésem, gondolatom, melyeket kifejezni soha sem tudtam volna. Igazán nem is tudom, hogy tejezzem ki elismerésemet és köszönetemet azon élvezetért, a mit általában az ön munkái, de különösen a nevezett két tárcacikk szerzett nekem. Csak írjon sokat, és mindig olyan szépeket. A papa pedig azt úzeni, hogyha egyszer nem sajnálna a fáradságot, ránduljon le hozzánk. Ez egyszerű mint az én óhajom is. Szeretném megmutatni magának az én nagy gondolat ápt napratorgó parkomat. Akkor azt is megkérdézném, hogy a mi nyártáknak úgy rezegnek, susognak-e, mint azok, a mikről azt a szép cikket írta?

Fogadja mindnyájunk szíves üdvözlését, azt hiszem most már kitalálta, hogy ki az a Béske.

Persze, hogy kitalálta, az a pajkos, rettenetes naiv leányka, a ki úde aróval, mosolygó eperajkával és nagy tiszta kék szemével annyiszor megjelent előtte álmaiban, akkor tájban, mikor találkoztak, bár ha nappal alig gondolt rá, sőt az apjának írott leveleiben sem említette soha, s most egyszerre az a kis leány feltűnik előtte, mint komoly, érett, nagy leány, a ki szépnek találja az ő cikkeit, a ki e szerint meg is érti azokat. És erre a gondolatra, mintha az a tájó őréség oszladozni kezdene a fejéből, és helyét egy édes gondolat foglalja el, a mitől gyorsabban kezd lüktetni ereiben a vér, majd a szíve is megmozdul,

reális, való is. Ezen ambíciót kell istápolnunk ifjainkban és ez közérdek, megannyiunknak szent feladása, mert mert az ifjúság jövője egész nemzeti nyivoltunk létalapzata: a jövendő Magyarország! *Kecskeméti Vilmos.*

Külföldi időjárás följegyzések.

Adtunk ilyenek a Kecskeméti Lapok 1892. 11—22. számaiban, azok kiegészítésül közöljük a következőket, mert az összeállított munkának rendes sorsa, hogy némely adatok akkor jönnek kéz alá, mikor a behitő porzó már rászóródott. A kit érdekel a megelőző fölsorolás, nem hagyja megtekintés nélkül az utóbb jöttet sem.

277. Kr. e. Titus Livius említi, hogy Rómában a torumon 40 napig volt hó.

219. Kr. e. Scipio Spanyolországban az Elbro mellett 13 m. magas havat talált.

66. Kr. e. Oly erős hideg szél volt, hogy Mithridates katonái s a barbár lovaság a Palus Maeotis (ma Azow-tenger) jegén harcoltak egymással. Eratosthenes ennél sokkal előbből emlegeti a repedt ércáncsot Aeskulap templomában Panticapaeumban (ma Kerts Krímben), melynek vastag oldalát a betagott víz ereje hasította el s e rendkívüli esemény emlékeztet az Stratos pap a templomnak ajándékozta.

547. Kr. u. A St. denysi apátság krónikája szerint oly hideg volt ez évben, hogy rüptökben fagytak meg a madarak.

829-ben a jakobita keresztények patriarkája Mamun kalifával együtt utazott Egyiptomba és a Nilust betagva lelétek.

874. Szeptembertől következő évi márciusig tartott a nagy tél, következményei ropant éhség és vészes pestis voltak.

975. A hosszú, kemény és száraz tél után még tavasszal is ropant nagy volt a hideg, májusban is sokat havazott. (Almanach cath. de Belgique.)

995. A fák is lángba borultak Franciaországban a hőség miatt. (ECHO de Paris.)

1024. Szuszdaly környékén Oroszországban sok ezer ember esett áldozatul az éhségnek, a nép irgalom nélkül konzolta az öregeket és betegeket, míg csak kenyeret nem kapott Bulgáriából. (Varadinov.)

1043. A hideg tönkre tette a szőlőket, nagy ritkaság volt a bor.

1070. Rosztov tájékán ütött ki nagy inség, hajmérésztő kegyetlenségekkel.

1092. Kiewben 7000 ember pusztult el éhen.

1094. A rossz termés miatt oly borzasztó inség volt Délországban, hogy több faluból kihalt a nép.

1124. Rosztovban éhség.

1125. Brabantban az angolnak a moesárokból a rendkívüli nagy hideg tartóssága következtében a földművesek pajtáiban voltak meg magokat szalma és széna között.

1128. Nowgorod, Poleok, Szuszdaly és Szmolenszk tartományokat szűk termés

és ő hallja lázas dobogását, s pár perc kellett hozzá, hogy egész lényé átalakuljon. Lassanként emlékezni kezdett egyes munkáira, találgatni kezdte, vajjon melyiket olvashatta az a kis leány? — Azt mondja, hogy mind. Annál jobb. És e pilanthatban szerette volna keblére ölelni az egész világot, és megszerzeni annak minden diésisét, hogy átadja annak a kedves teremtesnek, a ki őt annyira megértte, a ki azt mondja, hogy mintha csak az ő gondolatait írta volna le, a kinek kedvence vádaga a napraforgó, és a ki eltudja hallgatni órák hosszág a nyártalevelek titokzatos rezgését, éppen mint ő. Milyen magasztos tenkölt lélekény lehet az, a ki így megtudja érteni az ő ábrándjait! És mennél tovább nézi, olvassa a leveleit, annál inkább többet vél kiolvasni a sorok közt. Majd, mint a kinek hirtelen eszébe jut valami, zsebébe rejti a levelet, kalapját gyorsan a fejére csapta és gyorsan le-sietett az utcára, s meg se állt a táviró hivatalig, hol a következő táviratot adta fel:

Holnap reggel itt lesz Balulán bácsi.

És pár nap múlva a fiatalok, mint jegyesek sétáltak a napratorgók között, halgatva a nyártalevelek titokzatos rezgését, mely olyan búgócsigolokról mesélt, és olyan szép jövőt jósolt nekik. Erzsike pedig csak a lakadalm után vallotta meg, hogy első találkozásuk óta egyetlen férfi létezett reá nézve, és az Balulán bácsi. Talán a sors keze miképpőt közöttük, hogy ily könnyen megtalálták egymást, s egyik részről talán éppen a legválságosabb pillanthatban. Ki tudja, a végzet útja kitűréshetetlenek. Bár minden betag szívre ily könnyen lehetne orvosságot találni, akkor nem tűné meg anyi oly korán, legalább addig, míg igazán boldog nem volt, hiszen a hajál is könnyebb lehet, ha azzal a gondolattal hajtjuk le fejünket az örök álomra, hogy boldogok is voltunk.

esapása érte. Nowgorodban falevelekkel és dudvával tengették életüket az inségesek, az éhen vészett emberek holttestei útakon, úteákon, tereken heverték.

1141. Az Oroszbirodalom egész déli részét hatalmába kerítette az inség.

1143. A pineékben megfagyott a bor, a fák nagy robajjal hasadoztak meg Belgiumban.

1144. Az Oroszbirodalom egész déli részét hatalmába kerítette az inség.

1145. Az éhség Nowgorod tartományt rohanta meg.

1204. A pineékben megfagyott a bor, a fák nagy robajjal hasadoztak meg Belgiumban.

1215. A szűk esztendő Nowgorodot sújtotta.

1230. A nagy inség Kiew kivételével egész Oroszországot a legnagyobb nyomorba döntötte, az úteákon éhen holtak heverték, a kutyak fölfalták a gyermekeket, ember leütötte a felebarátját és megette a húsát, hogy éhét enyhítse; mások az úteákon heverő holttestek húsával csillapították éhségüket. Sok szülő eladta gyermekeit, hogy ne lássa kínos halálát. Szmolenszkben 32,000 ember halt éhen, Nowgorodban 6530 sir takarja az éhen holtakat, pedig sok e sírok közül közös temetőző hely is.

1234 1236. A pineékben megfagyott a bor, a fák nagy robajjal hasadoztak meg Belgiumban.

1276. Befagyott a a neufchatei és a genői tó.

1297. 1298. 1299. 1303. Rossz termés Oroszország egyes kerületeiben.

1309. Oly rettenő inség, hogy hatalmába kerítette az egész Oroszbirodalmat. A XIV. század következő inséges éveitökép Pskovot, Nowgorodot és a Volga balpartja vidékét sújtatták.

1316. 1325. A pineékben megfagyott a bor, a fák nagy robajjal hasadoztak meg Belgiumban.

1408. Mint Dom Felibian „Histoire de Paris” című művében írja, oly zordon volt a tél, hogy Franciaország összes folyói befagytak, Dánia és Svédország között megszárdult a tenger, jegén a farkasok átjártak Jütlandba.

1420. Betagott a neufchatei és a genői tó.

1421. 1422. Nagyon végzetes esztendő. Oroszországban a XV. században 16 ilyen rossz természetes év volt. (Szlawad.)

1435. Befagyott a neufchatei és a genői tó.

1464. Rendkívül keménynek jelzik török emlékek a telet; annyira befagyott az Alduna, hogy a jege vastagsága 14 arasz volt, az útakon fekvő hó kengyelen fölül ért, a levegő tele főlökkel, a föld színét mindenütt hó lepte, a magas hegyek hava az égig ért, a hitelenek (magyarok Jajcánál) a hideg miatt eleven sirba szállottak. (Thúry József: Török történetirők 1893. I. 165—167.)

IRODALOM.

— **Émléklap** Katona József születésének századik évfordulója alkalmából. Kiadja a kecskeméti „Katona József kör”. Az 56 lapnyi füzet tartalma: Előszó, a június 11-iki innepély programjával. Megnyitó beszéd Lestár Péteről. Üdvözölő beszéd Gyulai Páltól. Katona József emlékezete Horváth Dömétől. Jelentés az óda-pályázat eredményéről Kováts Antalról. Katona Emlékezete. Pályanyertes óda. Sántha Károlytól.

— **Mint értesülünk a „Rözsza-Ujság”** birtokosát szept. 1-től változtatja a mennyiben kiadója a híres Mühle Vilmos-féle kerétséti telep lesz Temesvártól. E kiváló szaklapnak, mely a rózsatermesztés minden ágáról behatóan értekezik és egy függelékben az általános kerétszetről hasznos és érdekes cikkeket közöl, célja az, hogy a rózsza-és virágyesztést emelje és megszerettesse, mit bizonyára elér az által, hogy egyrészt pompás színnyomatú mű mellékletet csatol minden egyes füzetéhez, másrészt, mert előfizetési ára egész évre igen csekély. A „Rözsza-Ujság” jelenlegi birtokosa azon kitüntetésben részesült, hogy a hazai kerétszét magas védelemzője ő es. és kir. Fensége József főherceg előfizetői sorába lépett.

— **„Kartársak”** „Zeitgenossen” „Vedokruhovia” c. a magyar, német és tót ifjúság és nép számára. Körösi László dr. fővárosi író és fönealiskolai tanár szerkesztésében és kiadásában egy új füzetes irodalmi vállalat indul meg, mely hazafias és tanító irányánál fogva méltán megérdemli az olvasóközléséért pátioságát. A Franklin-Társulat nyomdájában készülő díszes füzeteket mesteri kivitelű arckép és művészi cimlap fogja ékesíteni. Az 5—10 ivre terjedő füzetek a tejedelmek közül népszerű nyelven be fogják mutatni három hazai nyelven a következőket: XIII. Leó. — Ferenc József. — Erzsébet. — Ferenc Ferdinánd. — József fg. — Viktória angol kir.

— II. Vilmos német cs. — III. Sándor orosz cs. — Umberto olasz kir. — II. Lipót belga kir. — II. Oszkár svéd-norvég kir. — Abdul Hamid török cs. — IX. Keresztély dán kir. — XIII. Alfonso és Krisztina. — Károly román kir. — Sándor szerb kir. — György görög kir. — Károly Ferd. portugál kir. — Ferdinánd bolgár fejedelem. — A főpapok közül: Vaszary K., Császka Gy., Samassa J., Schlauch L., Hornig K., Hidassy C., Zalka J., Dulánszky N., Schopper Gy., Meszlényi Gy., Steiner F., Babios Zs., Dessewffy S., Bende J., Rimely K., Cselka N. érsekeket és püspököket. — Az államférfiak közül: Kossuth, Tisza K., Wekerle, Szilágyi, Csáky A., Apponyi, Eötvös, Ugron, Berzevicy, Zichy N., Eszterházy M. M., Cserzevici, Szilágyi, Zichy Jenő. — Irók: Jókai, B. Bajza L., Sz. Nogáli F., Tutsek Anna, Tóth L., Szilágyi S., Szász K., Gyulai P., Vadnai K., Vajda J., Falk M., Bakski S., Agaj A., Horváth Gy., Rákosi J., Szana T., Ábrányi, Bartók, Kaas, Endródi, Erdői B., Mikszáth, Váradai A., Herczeg, Karcag stb. — Művészek: Munkácsy, Zichy M., L. Z., Benin, Wagner, Koskovits, Lietzermayer, Ströbl, Zala, Zichy S., Paulay, Prielle K., Jászai M., Márkus E., Török J., Blaháné, Kürty Kl., Ujházy, Nádai, Nagy, Mihályfi stb. — Tudósok: Pulszky, Brassai, Vámbéry, Eötvös, Széchenyi, Szily, Thalay, Szinyei, Szabó, Fraknói, Knauz, Pór, Dankó, Széchenyi, Löcsey, Herman, Böthy, Schwarz, Ábrányi, Nagy J., Szarvas Timon, Cigler stb. — Külföldi nagyok: Bismarck, Edison, Carnot, Gladstone, Mommsen, Virehow, Linden, Müller, Cantu, Rossi, Flammarion, Pasteur, Koch, Rothschild, Matejko, Zumbusch, Joachim, Sarah B., Duse, Sarasate, Verdi, Mascagni, Isen, M. Twain, Tolstoj, Zala, Sardou, Ohnet stb. Egy-egy füzet bolti ára 30 kr. Öt füzet előfizetői ára egy irt, mely összeg a szerkesztő-kiadó nevére (Budapest, Andrassy-út 25. sz. a.) küldendő.

— **„A közszellem ébredése”** című s hazánk egyházi-politika mozgalmát írásban és képen ismertető nagyszabású mű a közeli napokban fog megjelenni. A mű országos vagyis kettős érdekű, mert a mellett, hogy az letikrózi az egész nemzet egyházi-politikai mozgalmát, részletei is azt, tehát külön-külön tárgyal minden megévt. A mű közlelebről érdekel bennünket is, mert az megyünk több kitünőségű arcképet és szereplést fogja bemutatni. A tartalom gazdagságára pedig csak azon körülményt hozzuk fel, hogy a könyvhez Bekics Gusztáv, Magyarország első publicistája irt előszót. A mű, mely közel 400 arcképet tartalmaz és rendkívüli díszes kiállításban jelenik meg, ára 1 irt 50 kr., mely összeg szerző, Keleti O. Lajos hirlapíró címére (Budepest, Erzsébet-körút 18.) küldendő.

— **A „Képes Családi Lapok”** 30-ik száma ismét rendkívüli érdekes tartalommal és gyönyörű illusztrációkkal jelent meg. Irodalmi munkáink legelőkelőbbjeinek veivel találkozunk benne; nevezetesen Sziklay János folytatja „Az agyagohid” című határos elbeszélését; Tolnay Lajos egy érdekes rajtot közöl az iskolai életből. „Az első fiú” cím alatt, figyelmet érdemel egy érdekes stájer népmonda Murányi Kornélia átdolgozásában. Hangulatos költemények közhasznú cikkel mulattató apróságok egészítik a szám tartalmát. A „Képes Családi Lapok” a legmelegebben ajánlhatjuk olvasónk figyelmére, mert nemcsak a legjobb, hanem a legújantonyosabb heti lapok egyike. Kiadói hivatal Buda pest, V. ker. Nagykoroná-útea 20. sz. Mutatványszámok bárkinek ingyen és bérmentve küldetnek.

HIREK.

— **Személyi hir.** Benicky Ferenc ő méltósága, szabadságidejére fűrdőre utazott. Ebből kitolyólag a 4 ik alkaptányi választása szeptember előtt nem történik meg.

— **Városi közgyűlés** volt pénteken jul. 21-én, mely némely részében lehet mondani nagyon viharosnak látszott, különösen a közlegelő eladását s a gyógyszerárak elhelyezését illető ügyek tárgyalásakor. Az elintéztet tárgyak közül a nevezetesebbek, hogy a vallás-és közoktatásügyi miniszter leiratát a polgári léányiskolai tanerők ötöd-éves pótléka tárgyában elfogadták, s mihelyt a város anyagi ereje engedni fogja, abban részesülni fognak. Sok vitára adott okot a Vágójárás eladása, melyből hosszas vita után a tele jelöltetett ki eladásra, mely összeg a tiszta-ughi vasútra felajánlott összeg fedezésére fog eldöntetni. A gyógyszerárak ügye is úgy látszik most már véglegesen rendezve lett, és pedig a következőleg: a három régebb benn marad a központon a Bódogh téle kimegy régi helyére, ezenkívül engedélyezve lett egy a Vásári n. útára a Nyil-úttól kifelé, s egy a Régi-iskola-útea kívül. Csak már evvel legalább véget érne ez a sok viszályra okot adó kérdés.

— **A képviselőválasztók** ez évi ideglenes névjegyzéke most van közszemlére kitéve a városháza pénzügyi osztályában,

hol is jár. 25-ig d. e. 8—12 bárki megtekintheti, s 2—6 lemásolhatja. Kecskemét város területén az összesen: 2560 választó. Az alsó körletben: 1025, és pedig I. tiz. 187. VI. tiz. 123. VII. tiz. 164. VIII. tiz. 113. IX. tiz. 132. X. tiz. 61. Agasegyháza 17. Ballószegben 51. Bugac-Monostoron 58. Csálónban 9. Haleszban 22. Kistájiában 20. Kőcsöngön 15. Széktóba 15. Téglatelepen 15. Városföldön 38. A felső körletben: 1535, nevezetesen a II. tiz. 227. III. tiz. 191. IV. 271. V. 212. XI. 192. Alpáron 41. Borbáson 4. a Budai hegyen 12. Cethalban 1. a Kőrösi hegyen 21. a Mária hegyen 28. Nyirbén 37. Szarkásban 37. Szentkirályon 135. Széktóba 9. Talfájában 33. Urrétján 31. a Vasi hegyen 23.

— **A Községi Tanítótestület** f. hó 17-én hetfőn d. u. családias kirándulást rendezett a városi múrtékbe. Ezen alkalomra Halász Ferencz úr, a temesvári sörgyár-részesvénytársaság helybeli képviselője két hordó kitiűt márciusi sört ajándékozott, melyért fogadja a Tanítótestület köszönetét.

— **A Rongyos Egyesület** javára Szemerey Károly úr 2 fűt 50 krt adományozott, mint a gyík-útcaiban betöltött két szervevényeinek eladása folytán befolyt összeget. Fogadja a szives adományozó az egyesület főnököszönetét. Szalontai Sándor egy. pénztárnok.

— **Halálkozás.** Az örökéletűnek látszó vig kedélyen is győzedelmeskedett a halál. B. Kis Pál mindnyájunknak kedvelt Pali bácsija, aki az életnek talán legkeserűbb pillanatában sem tudta volna elveszteni vig kedélyét, f. hó 16-án, vasárnap jobb létré szenderült. Sokáig gyötörte őt a kinos betegség, de azért mindnyájunkat váratlanul lepett meg a szeretett férfiú halála, mert mindenkinek jó és kedves embere volt, mindenki szívesen töltötte vele szabad idejét, mindenki szerette és becsülte őt. A részvét nyilatkozása imponozt, f. hó 19-én, vasárnap tett metetésén mely f. hó 18-án d. e. 9 órakor ment végbe városunknak egész intelligentiája. Ez a szépen nyilatkozott részvét vizsgálja meg hátramaradt családját, szolgáljon enyhítésére fájdalomnak. Haláláról a gyászoló család a következő gyászjelentést adta ki: B. Kiss Etel öz. itj. Sz. Gyula Antalné és gyermekei, — B. Kiss Győző és neje Kéri Mária s gyermekeik, — B. Kis Judit és neje Férje Péter István s gyermekeik, — B. Kis Pál, Mihály, Hermina, György, Juliánna és Anna, — továbbá B. Kis György és neje Tormássy Juliánna — úgy a maguk, valamint az összes rokonság nevében is — szomorodott szívvel jelentik szeretett édes atyjának, illetve ipójának, nagyatyjának, testvérének és sógorának B. Kis Pálnak folyó hó 16-án, élete 58-ik évében, hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. A boldogult hült teteme folyó hó 18-án d. e. 9 órakor fog a II. tized homoki útra 44. sz. a. házból — a ref. egyház gyászszertartása szerint a felső temetőben örök nyugalomra tétetni. Kecskemét, 1893. július 16. Béke posraira.

— **Őszi gyakorlatok.** A kecskeméti 4-ik honvédszázarend ősi nagygyakorlati augusztus hó 20-án kezdődnek, melynek fogva a lövészők a lövartóknak már ki is adattak. Felhívjuk tehát azon t. polgárságunkat, kiknél honvédelmi vannak tartására kiadatva, hogy lovakat az illető ezred laktanyába aug. 20-ra okvetlenül beállítsák, hogy esetleges kellemetlenségeknek vagy büntetésnek ki ne legyenek téve.

— **Könnyen gyermekhalált okozhatott volna** f. hó 19-én délután egy lovaitól elragadott kocsit, ha a szerencsés véletlen meg nem akadályozza épen a kellő pillanatban. Ugyanis f. hó 19-én délután Bánfi János kocsijával, miután a gazda valamiret lezárt, elszaladt a lovak, s a Széles-úton bősziült vágatással rohant végig. Az úta túlsó végén a kocsiónagy egy csomó 2—3 éves gyermek játszott, nagy részük ülve. A megvadult lovak a kocsival arra száguldtak, s a kis gyermekek a legnagyobb veszély fenyegette; a helyzet valóban veszedelmes volt, hanem a szerencsés véletlen folytán, a nagy rángatózásban, s ide-oda rohanásban a kocsinak egyik kereke kiesett, s a bőszi lovak egyike hátrahúzatván elvesztette az egyensúlyt, elesett. Erre a másik is megállt, mi által pillanatszerűen nyertek a kocsit után szaladó emberek, s megbabolyázták a lovakat. E helyen is csak rosszhívatjuk azon szülők gondatlanságát, a kik kicsiny gyermekeiket minden felügyelet nélkül kieresztik játszani az utcára.

— **Új szállító levelek.** Az állam új vasúti szállító leveleket bocsátott forgalomba, még pedig úgy a teher- mint a gyorsárú szállító-mányokra nézve. A régi teher- és piros szállítólevelek immár használatlanok, mert feladást az államosok csakis új szállítóleveleken fogadnak el. A miniszter-let még nem érkezett leirat a régi szállító-veleket beváltása tárgyában, épen ezért az új szállítóleveleket csakis az adóhivatalban és künn a vasúti feladóhivatalban lehet kapni, s ott 10 krt kell fizetni érte. Fi-

gyelmeztetjük tehát a közönséget, hogy ne vegyen kereskedésben vasúti szállítóleveleket, mert azokat a feladó hivatalban nem fogadják el, s így mind a fáradságuk s mind a pénzük kárba vész!

— **Érdekes vendége volt** a kecskeméti barackpácának. Egy lipsepi professor időkori jelenleg városunkban, ki f. hó 20-án reggel 5 óra tájban amateur felvételeket tett a barackpácról. Köszönjük a szives figyelmet, de kérjük a professor urat, hogy ne 5 órakor, hanem a mennivel csak lehet hamarabb tegyen felvételeket, mert 5 órakor már a barackpácról nagy része hazament s a sok barackot elszállították.

— **Kereskedők sérelme.** A budapesti (budai) kereskedelmi társulat felterjesztést intéz Lukács Béla kereskedelemügyi miniszterhez s Wekerle Sándor, a pénzügy-miniszterium vezetésével megbízott miniszterelnökhez, a vasárnapi munkaszünetről szóló törvény végrehajtására vonatkozó miniszteri rendelet módosítása s a felmerült sérelmek orvoslása iránt. Sérelmesnek tartja a budai kereskedelmi társulat ugyanis a végrehajtási rendelet amaz intézkedését, hogy azoknak, a kik megélhetésük biztosítására dohánytözsével is bírnak, meg van tiltva az, hogy a dohányneműek elárulását vasárnapon abban hagyják s kőtelesek azt akár az üzletben magában, akár pedig a kapu alatt, az utcán, vagy bódobán vasárnap délután is folytatni. Így tehát ők a törvényben biztosított előnyből ki vannak zárva.

— **Városunk egészségi és tűzrendőri átvizsgálása** f. hó 17-én megkezdődött a nyilvános épületek, vendéglők, keresk-mák és szállodák megvizsgálásával. Jelenleg az egész város ellenőrző vizsgálata folyik s az eddigi tapasztalatok azt bizonyítják, hogy városunk egészségügyileg rendezve van. Az átvizsgálók ott, a hol csak némi rendetlenséget találtak is, igen szigorú utasításokat adtak, a mennyiben az illetők kötelesekévé tették a talált rendetlenségnek 3 nap alatt való eltávolítását, mivel ellenkező esetben, a hatóság fog azonnal intézkedni, hogy a rend az illetők költségén helyreállíttassék.

— **Tűz volt** hetfőn reggel 1—2 óra közt a IX. tized 206/7. sz. házában. Herceg Sándorné Varga Terézia szatócsboltja gyulladt ki, még eddig ki nem derített okból. Elégett a tulajdonos összes készlete, 68 fűt készpénze, 4 db. Józsvi sorsjegyről való igérvény, 1 db. takarékpénztári betétkönyv 780 fűtről s temérdek zalogcédula. Épen ez az utóbbi a mi legkeserűsebben esik a környékbeli cigányoknak, kik ott szoktak vásárolni, természetesen hitelben. A kereskő biztosíték nélkül nem ad, a cigányok meg nincs egyebe, mint az ott bizonyító zalogcédula, hogy volt neki becsapni valója is. Ezeket tették le a szerencsétlenek biztosítékul, s ezenkívül a sok drága ócska portékát, melyeket a nagy kereskődtő talentummal bíró cigányasszonyok valamelyik legközelebbi betétszáron szándékoztak értékesíteni. Ezek miatt van hát nagy sirás a cigányvárosban, mert egytől-egyig elégték. A tulajdonos állítása szerint nem lehetett, hogy az ízet tört ablakán dobott be valaki égő anyagot, s ettől gyulladt meg az ott felhalmozott ruhanemű. A bolt különben 400 fűtra volt biztosítva a Phönix-nél. Tűzárlama nem volt, mert belső tűz levén, a házbeliek maguk oltották.

— **A mult heti tüzeset** alkalmával, mikor is Tári János VII. tizedbeli háza égett le, annak Jani nevű kis fia, kinek gondatlansága folytán keletkezett a tűz, súlyos égési sebeket kapott. E sebeik következtében a fű másnap reggelre megbalt, s az ez ügyre vonatkozó összes iratok a törvényszék bünygyi osztályához tétettek át, miután szülői gondatlanság fenforgása látszik.

— **Összeütkezés.** F. hó 17-én d. u. 4 óra tájban a helybeli pályaudvaron összeütkezés történt, mely azonban szerencsére nem okozott nagy veszedelmet. A raktár előtti sínparra akartak tolatni néhány gyümölcszálított kocsit, s ezeknek véletlenül oly lökést adtak, hogy a már ott álló kocsikba erősen beleütődvén, 3 kisebb zúzódat szenvedett, kettőnek összekötő kapcsa pedig eltört.

— **Az iparos ifjúság** vasárnap előadása a „Sarga Csikó” igen szépen sikerült, s nagy közönség jelenlétében ment végbe. Előadás után kivilágos kivríradtj tartó népes táncmulatság volt a Lóth féle helyiségben.

— **Az újságpapír haszna.** Az újságpapiros tudvalevőleg megtartja a festékszagot s ezért a moly nem kezdi ki soha. Ezért jó régi újságpapirt szőnyegek alá tenni, hogy a moly pusztítását megakadályozzák; épp így jó az újságpapír prémeik és szövetek megoltalmazására. Érdekes, hogy ha egy kórsó vízbe egy darab jeget teszünk s a kórsót újságpapírra burkoljuk, a vízben a jég még a legforróbb nyáron sem olvad el egy éjszákán át.

— **Hangverseny** lesz ma a városi műteremben esti 8 órakor.

— **Nagy csődület** idézett elő városunkban f. hó 19-én délelőtt egy kutya hajtsa. Középnagyságú fekete kutyát kergettek, a melyen a vesztesség tüneteit vélték felfedezhetni. A kutya pár nap óta a Széchenyi-tergik egy háza előtt ólálkodott, s a féljé többnyire éles vonítással ködögte az alvó polgárokat. Végre megsokalták, s egy ócska pisztollyal f. hó 20-án reggel kétszer rálőtték. A lövések nem okozták azonnal a kutya végkímülését, mert az elutott, nyilván felakarva jelenteni gyilkosait, s a járásbírósg épülete előtt erőtellenül ősszerogyott. Ekkor már nagy tömeg kísérte, s egy rendőr is megérkezett, a ki kardjával küssé megismogatta a tajtékdó állapot, aztán kivontkarddall állott őrt fejeñél, hogy — el ne szaladjon. Aztán elküldött a gyepmesterért, a ki nagy sokára meg is érkezett egy kapa meg egy zsák kíséretében, s a szegény állatot úgyszólván a kapával verve agyon, elszállította. Bizony egy kicsit többet gondolhatnánk nyáron a kutyákkal, s ne csak a piacon, de másutt is sétálhatnának a gyepmester urak.

— **Cigány-historia.** Azt a közmondást, hogy „nem szokta cigány a szántást” avval toldotta meg Horváth Mihály helybeli illetőségű cigány, hogy az aratást se szokta. Elszögödött ugyanis Piroksa Lászlóhoz kettőzének, a ki 2 fűt előleget adván neki, el is ment vele túl a Tiszára Almási gróf pusztájára. Egy ideig csak végzte a mi cigányunk nagy immel-ammal az ő dolgát, de mikor egy nap a nyészek egy tarisznyát akasztottak a nyakába s pénzt nyomatok a markába, hogy a városban valamit vásároljon, megdölgölte a dolgot s bűsüt monddott a legszűsö bűzakeresztnek. Piroksa panaszára a rendőség előkerítette a már Kecskemétre ért cigányt, de annál már a tarisznyán kívül semmit sem találtak, s avval védekezett, hogy nem neki való volt az a munka, hát ott hagyta őket. A panaszos örült, hogy a tarisznyáját visszakaphatta.

— **Érdekes eset** történt egy végrehajtóval a szomszéd Lajos-Mizsén. Csöves Nagy Pál lajos-mizei gazdálkodó tartozott be Kecskemétre valami ismerősének. Dehát pénze nem volt s az illető nem akart addig várni, míg Nagy Pál a learatott gabonát kiespéli és eladja. Bepereite, persze hogy megígérték a követelést. Ki is ment aztán K. a végrehajtóval Lajosra Nagy Pálhoz, hogy meglátogassa az adós urat. Bementek, s midőn előadták, hogy mért mennek, Nagy Pál előált, hogy a bútorait ne foglalják fel, úgy sem érnek azok semmit, hanem van a kamrájában búza, 2 oldal szalonna stb. „Menjünk a kamrába” mondták, de Nagy Pál uram hátramaradt: s midőn a két jószándékú látogató bement a nyitott ajtón, szépen behúzták és rájuk zárta az ajtót. „Mindjárt jövök, addig csak irkáljál föl az urak a mit találnak” kiáltott be nekik, s kiment a taányára, gondolván magában, ezeknek se lesz többet kedve foglalni jönni hozzám. Jó három órai küzdelem és kiabálás, illetve erős dolgozás után bírták csak a végrehajtó, meg a végrehajtó kiemelni az ajtót a sarokvasból, s így nagy nehezen kimenekültek, hanem azért fölirtak mindent.

KÖZGAZDASÁG.

Az aratás.

Búzatermésünk 5 255,030 kat. holdon körülbelül 32,765,127 mm.-ra fog rúgni, tehát holdanként 614 mm. viszonyítva a mult évi 38,651,729 mm.-hoz csökkenést tapasztalunk, úgy annyira, hogy kivitelre sokat nem számíthatunk. A régebbi népszámlálás szerint hazánk búzatogasztása körülbelül 23 millió métermázsára volt tehető, a mely azonban most okvetlenül több, a lakosságnak, különösen a városoknak, a leginkább búzatogasztó helyeken való megszorodása által. De sok búzát feldolgoznak a legújabbban alapult kisebb gőzmalomok is, melyek mind a helyi fogyasztást nevelik, helyben keresnek a lisztnek, mely sokkal inkább kelendő a bizánál, piacot, úgy, hogy bátran mondatjuk, miszerint kivitelre nem lesz több hazája Magyarországnak 5—6 millió mm.-nál.

Ha most már tekintetbe vesszük, hogy maga Ausztria átlag 85—925 millió mm.-t visz be tőlünk, a búza árának emelkedése egészen biztosra vehető.

A piacon különben most nincs készlet, a fogyasztás urak is rá van szorulva az újra. Az egész héten az időjárás se volt kedvező, a mennyiben nemcsak esőzések, de egyes helyeken viharok és szelek is sok kárt tettek. Az eső mind a learatott, mind a lábon álló gabonára nézve káros, különösen azért, mert túlérhetik az aratás fennakadása folytán, a csomókban heverő gabona pedig kicsirázhatik. Vidékünk nem szenvedett annyit az esőtől mint az ország

más helyei, a mi nagy vigasztalására szolgálhat gazdáinknak.

Hogy a mult hetekben érkezett termés mennyit fog e miatt csökkenni, nem bizonyos, s csak a kapásnyók és takarmányfélék azok, melyekre jövények hatásával volt az eső, a mi nem kevésbé fontos, mert valószínű, hogy a sarjú fogja az idén pótolni az anyaszénát.

Egész Európában mutatkoznak ugyanis azok a jelek, melyek a takarmányhiány előhírnökei.

Franciaországban a takarmányhiány már úgyszólván beállott, úgy hogy egy mm. széna már 22—24 frankért se kapható, s az állatárak annyira leszállottak, hogy egy pár ökrök 75 frankért kel.

Németország sem áll különben takarmány dolgában, úgy annyira, hogy egy császári rendelet megtiltja a takarmánykivitel, a széna ára 22—24 marka.

Hazánk takarmány dolgában még igen jól áll, de azért nincs oly sok, hogy a kivitelre is jusson. Az időjárás nem volt elég kedvező, úgy hogy a jövő télről már eleve kellett a kormányknak gondoskodni.

A mult héten folytak a tárgyalások a két kormány részéről, a takarmánykiviteli tilalom kiadása tárgyában.

A tárgyalások eredménye az, hogy 20-án már életbe lépett a tilalom, mely az esetleges takarmányhiánytól van hivatva országunkat megmenteni. Szükségesnek és célszerűnek tartjuk e tilalom kiadását, mert igen eszabítható az elmagtakartermelőink a külföldi kényes ajánlati által, s nem lesznik kivétel annak, hogy oly inséget lássunk szemünk előtt, mint a milyen némely tudósítások szerint Oroszországnál némely részében volt így esetben, hogy a szegény nép leszedte hazáinak szüptődeleit barmai számára, s mikor már az is elto-gyott, kénytelen volt az elcsigázott jószágot potom áron elvesztegetni.

Különbö a takarmánykiviteli tilomra azért egyesség kötetett Ausztria és Magyarország közt, hogy mihelyt kormányunk veszély nélkül visszavonhatónak látja, azonnal visszavonhassa azt.

Felolós szerkesztő: DALOTTI ÖDÖN.

NYILTÉR.

Henneberg G. (cs. kir. udv. selyemgyára) **Zürichben**, privátmegrendelések kűzet-nyílású szálit: fekete, fehér és szines selyemszöveteket, méterenként 45 krtól 11 fűt 65 krig postabér és vámentesen, sima, csikos, kockázott és mintázottakat, damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szín s árnyalatban). Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. 1

MATTONI
ERZSÉBET SÓSFÜRDŐJE
gyógyhely Budapesten (Budán)
Idény május 1-től szept. 30-ig.

Kiváló gyógyhatással bíró:
női bajokban és altesti bántalmakban.
Rendelő orvos dr. Bruck J. (vizsgáló-tér 1. sz.)
Egészséges fekvés, jutányos lakások, jó vendégli.
Pontos közlekedés a társasokosikon reggel 5 órától kezdve. 10—8
Állomás hely: Ferenz József-tér, a régi Lloyd épület közelében.

Borivóknak, kik a bort sárványvizek: sze-retik vegyíteni, mintenek előtt s

MATTONI-FELE
GIESSHÜBLER
legkiszabó győztes
SÁVANYÓ-KUT

ajánlható. E víz közömbösíti a bort savát és az itáknak feltete kellemes, ingerlő mellékist ad, annélkül, hogy azt foktérre festendő.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött részéről ezenel köz-hírré tétetik: miszerint a néhai Szokolai József és Varga Lidia hagyatékánál érdekelve levő örökösök tulajdonához tartozó s a kecskeméti 1788. évi 12805. sz. tőkben 72/b/2. és 72/b/7. II. hrsz. a., 19 hold 618 —61 árretti föld és szőlő a 2615. sz. árvászeki végzés értelmében most már harmadszor tartandó nyilvános árverés utján örökaron eladandó lévén: árverési határidőül 1893. évi augusztus hó 1-ső napjának reggeli 8 órája az árvászeki helyiségbe kitűzetik azzal, hogy az árverési feltételek addig is a jegyzői hivatalban, a hivatalos órákban bármikor megtekinthetők.
Kecskeméten, 1893. július 20-án.

Biztos jövedelem

ajánljuk tisztességes egyéneknek sorsjegyeknek részletfizetése való elárítása által egy budapesti elsőrangú bankintézet számlájára. Ajánlatok az ügynökség átvételéig végett „J. D. 12” című Danneberg J. hirdetési irodájába, Budapest, V., Deák Ferenc-utca 14. sz. címzendők. 6-1

Árverési hirdelmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közli, hogy a kecskeméti kir. törvényszék 1893-ik évi 5151. számú végzésével; Magyar Pál ügyvéd által képviselt Antal János felperes részére, **Baltazs Mihály és neje** helybeli lakos alperesek ellen 1350 ft követeles és járulékaik erejéig elrendelt kötelezési végrehajtás folytán lefoglalt és 307 ft 50 krajcár követelesre az árverés elrendeltetvén, annak alperesek 8-ik tized, Halasi-nagy-utca 194. sz. alatti lakásán leendő megtartására határozottól 1893. évi **július hó 25-ik** napjának d. e. 8^{1/2} óráig tüzetik, a mikor a bíróság lefoglalt hullóféle szokat bútorok, ágyneműk és egyéb ingóságok a legteljebbet igényelők közpénzfizetés mellett, szükség esetén becseréni alul is eladhatni fognak.

Felhívtnak mindazok, kik az előírozandó ingóságok vételéről a végrehajtó követelesét megelőző kiállításához tartanak jogot, a menyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna, és az a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alulról kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdelménynek a bíróság tábláján kihirdetését követő naptól számítatik.

Kelt Kecskeméten, 1893. évi július hó 9-ik napján.

Lukács László,

kir. bír. végrehajtó.

1-1

Hirdetmény.

A monostori kocsma s a hozzá tartozó 7 hold föld a f. 1893. évi november hó 1-5 napjától számítandó újabb 3 évre haszonbérbe adatik, s ezen célból f. évi július hó 25-ik napján reggel 9 órakor, a gazdasági osztályban nyilvános árverés fog tartatni, melyre haszonbérletni akarók 50 forint betendő bánatpénzzel ellátva, ezennel meghívtnak.

Kecskemét, 1893. július 12.

Gazdasági osztály.

2-2

Hirdetmény.

A város tulajdonát képező, s a **Casino alatti sörmérő helyiség,** a f. 1893. évi október 1-5 napjától számítandó újabb 3 évre bérbe adatik, s ezen célból f. évi július 26-ik napján reggel 9 órakor, a gazdasági osztályban nyilvános árverés fog tartatni, melyre bérletni akarók 100 forint betendő bánatpénzzel ellátva annak kijelentésével hivatnak meg, hogy az árverés megkezdése előtt, kellő bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatok is elfogadtnak.

Kecskemét, 1893. július 14.

Gazdasági osztály.

2-2

Hirdetmény.

A város tulajdonát képező **11-ik tized, Cédulaház-utca 306. sz. a. Gulyás-féle ház eladására,** f. évi július hó 29-ik napján reggel 9 órakor, a gazdasági osztályban nyilvános árverés fog másodizben tartatni, melyre a venni szándékozók 50 ft betendő bánatpénzzel ellátva annak kijelentésével hivatnak meg: hogy az **eladásra vonatkozó kedvező feltételek,** az árverés napja előtti időben is, a gazdasági osztályban megtudhatók.

Kecskemét, 1893. július 21.

Gazdasági osztály.

1-1

ÜGYES ÜGYNÖKÖK

a kik törvényesen megengedett sorsjegyek részlet eladásával akarnak foglalkozni, magas jutalékkal részesülnek, sőt használatuk esetén rendszeres fizetésben. Ajánlatokat a „Magyar Mezőgazdasági Bankosztályhoz” kell intézni Budapestre, IV. Hatvani-utca 15. szám.

A magyar asfalt-részvénytársaság

kecskeméti képviselősege

elvállal minden néven nevezendő

asphalt-burkolási munkálatokat,

úgy mint: utcai vagy udvari járdák, folyosók, fürdőszobák, istállók, magtárak stb. burkolását, valamint mindenféle szárazzátéti munkák teljesítését jótállás mellett a legolcsóbban.

Miután jelenleg a fentnevezett társaság munkásai a Csongrádi-nagy-útea járdáit asphaltrózzák, úgy alkalma van most a t. e. közönségnek mindennemű asphaltmunkákat olcsóbb úton végeztetni.

Tisztelettel

3-1

ROSENBAUM ANTAL

a magyar asfalt-részvénytársaság kecskeméti képviselője.

Hirdetmény.

Lajosmizse község egyháztanácsának határozata értelmében ezennel közhírré tétetik, hogy a templom-plebánia és kántorlakhoz szükségeseltet **tégla** előállítására pályázat, illetve árlejtés nyitatik.

Az árlejtés a f. év július hó 25-én d. e. 10 órakor a községházánál fog megtartatni.

Az árlejtés nyilvános, de egyúttal zárt ajánlatok is adandók be.

Az árlejtési feltételek az egyháztanács jegyzőjénél a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Lajosmizse, 1893. július hó 10-én.

Hulin János,

Saghy Imre,

egybt. jegyző.

egybt. elnök.

Üzlethelyiség.

A Héjjas-féle házban az épülő városháza mellett egy **üzlethelyiség,** mely különösen sör kocsmának igen alkalmas volna, f. évi augusztus 1-től egy vagy több évre **haszonbérbe kiadó.**

Értesítést ad

Héjjas Mihály v. Beretvás Pál.

ÉRTESETÉS.

Az alulírott sörfőzde a tisztelt vevő közönség tájékoztatása végett köztudomásra hozza, hogy

Kecskemét és vidéke részére

kizárólag Schütte és Král urak

tartanak állandó sörraktárt.

Plager és társai Nagy-Körösön sörszükségeit csak közvetlenül a sörfőzdeből fedezik.

Kőbánya, 1893. évi július 15.

Dreher Antal sörfőzdeje.

Hivatkozással a fenti értesítésre és támaszkodva szerződésünkre, fentartjuk azt, hogy Dreher Antal kőbányai sörfőzdeje gyártmányainak kereskedelmi forgalomba hozása és elárúsítása Kecskeméten és vidékén, vagyis **Czeglédtől Kistelekeig,** kizárólag minket illet.

A kiesényben elárúsítást helyben, mint eddig, úgy ezután is **Bleyer Adolf úr** (II. tized, Széchenyi-utca 2.) látja el, még pedig a következő mérsékelt árakon:

Világos márciusi sör	nagy üveg	15 kr
Márciusi sör	nagy	16 "
	kis	12 "
Korona-sör	nagy	18 "
	kis	14 "
Bak-sör	nagy	20 "
	kis	15 "
A kiváló finomságú dupla márciusi sör	nagy	18 "

Mint eddig, úgy ezután is legnagyobb gondot fordítunk arra, hogy árunk mindig frissen töltsé és kitűnően hűtve álljanak a tisztelt közönség rendelkezésére.

Kecskemét, 1893. évi július 15.

Tisztelettel

Schütte és Král.

Ház eladás

fűszer és vegyeskereskedéssel.

Alulírottak **V. t. 182. sz. háza,** 5 útcára szolgáló, 2 vendégfogadó közelében levő, 40 év óta fennálló jó forgalmú üzlettel, melyben do hánytárszde és bélyegárulás is van, azonkívül a **Szolnoki hegyben,** közvetlen a Fűzfás kút mellett fekvő, **120 út** jókában levő gyümölcsös **szőlje 1/4 hold földdel** szabad kézből eladó. — Bővebb felvilágosítást nyújt a tulajdonos

Szurmay József

2-1

V. tized 182. sz.

Pénzintézetek és malmok részvényei, valamint földbirtokok és egyéb ingatlanok eladását és vételét közvetíti alulírott.

Jelenleg van eladó:

300 holdas földbirtok — melynek fele része szentföld, 1/2 hold szőlő, jó karban levő lakház és gazdasági épületekkel — 1866 évre bérbe adandó.

Részvények:

1 db takarékpénztári részvény.

Kerestetik vételre:

5 db Gazdasági malom részvény.
3 db Szentföldi gőzmalom részvény.
3 db Népbank részvény.

Valódi hamisítatlan borok!

A magyar kir. földművelésügyi miniszterium felügyelete alatt álló

Magy. kir. Orsz. Központi Mintapince borainak és Dreher Antal palack-sör kizáró. elárúsítása.

BLEYER ADOLF

II. tized, Széchenyi-utca 2. sz. 10

A világ legjobb fenyőmáza!

FERNOLENDT

BÉCS.

Gyár alapítottól 1856-ben.

E fenyőmáz vitriol nélkül **sötét fekete fényt** ad, a bört tartóssá teszi.

Mindenütt kapható!

A t. e. közönséget saját érdekében intjük, Fernelendt fenyőmázát kérje határozottan és csak azon dobot fogadja el, a melyik

St. Fernelendt

nevével van ellátva, miután sok rossz utánzat van, a melyeknek címkéje az enyémhez hasonlóan készítettett a közönség megtévesztése céljából. 52-34

Előnyös

3-2

törlesztéses kölcsön

földbirtokokra,

a birtok valódi értékének háromnegyed részéig és nem adóalapon, mint az a hozat pénzintézeteknél szokos. **Csak a teleshelyi kivonat és kataszteri birtokkielendő be.** Ezen kölcsönök a birtokos tetszése szerint 20-60 évre adhatók. Csekély kamattal egyúttal a tőke is törlesztetik. Betáblázott adósságokat az igazgatóság egyenesen fizet ki, a megszavazott többlet készpénzben lesz megköltsé a birtokosnak. Intézetünk az egész birodalomban az egyedi, melyet hatóságok és tekintélyes földbirtokok az ország minden megyéjéből elismernek és ajánlanak. Előleglet vagy előleges költséget elvállalunk nem fogadunk. Részletes felvilágosításokat a teleshelyi kivonat és kataszteri birtokkielendő után késszettel és díjmentesen ad a

budapesti hatóságig engedélyezett „Ingatlan- és Jelzálog-Forgalmi-Intézet”

Budapest, csak: váci-körnt 39.